

הזון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת מירה בת אביגדור ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

מאורות הזוהר - מה איבדנו בחורבן בית המקדש

איכה ישבה בדד: החכמים פתחו המקרא הזה, "זכור את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבואו ימי הרעה". מקרא זה העמידו אותו בישראל כשהיו בארץ הקדושה. "זכור את בוראך" פירושו, הוה זוכר כל אלו הטובות, וכל אלו האותות והנסים, שעשה לך הקב"ה בימים הראשונים כשהיית נער באמונה, כש"א" כי נער ישראל ואהבהו. "בימי בחורותיך" פירושו, בזמן שהוא בחר בך מכל עמי העולם. "עד אשר לא יבואו ימי הרעה", פירושו, ימי הזקנה, ששלטו בך העמים האחרים. ופזרו אותך בין העמים. פירוש אחר. בימי בחורותיך, היינו ימי השנה שהם ברורים לך ושמירה עליונה עליך. והם ד' חדשים בשנה, אדר ניסן אייר סיון. שבהם נס פורים, וציאת מצרים, וספירת העומר, ומתן תורה. אלו הם ימים שהקב"ה בחר בישראל, ובהם עשה עמהם נסים. וכנסת ישראל - שהיא המלכות, מתעטרת בבעלה - ז"א, ומתקרבת אליו.

"עד אשר לא יבואו ימי הרעה", היינו ימי הזקנה, ימי הרעה ממש, שהם תמוז, אב וטבת, שבהם מתענים על חורבן בית המקדש, ושבט, הוא ג"כ ימי הרעה. אע"פ שלא נגלתה בו רעה כל כך. וסימנך "ושבט לגו כסילים ינוח". "והגיעו שנים", פירושו, שני הגלות שישראל הולכים מטולטלים. "אין לו בהם חפץ", היינו, כי למדנו, שעתידי להיות בימי הגלות, שלא יהיה נמצא ביד אדם לקנות בשוק, שאז תכלה פרטה מן הכיס", "עד אשר לא תחשך השמש" - היינו צורת פניה של השכינה מלמעלה ומלמטה. מי הם מלמטה. הם בעלי המשנה שהיו בארץ ישראל, פטישי הברזל, מכתתים סלעים, ועוקרים ההרים הרמים. "והאור" - זהו תלמוד ירושלמי, המאיר אור התורה. אחר שנתבטל זה, כביכול, נשאר בחושך. שכתוב "במחשכים הושיבני" - זהו תלמוד בבלי, שבני העולם הולכים בו במחשכים. "והירח" - הוא הברייתות שהיו מאירות או חכמה סתימאה. "והככבים", אלו הם המשכילים שהיו בארץ הקדושה, כל אלו התנאים והאמוראים שכל העולם עומד בזכותם. כי כשהיו עומדים ביחד, היה אומר אדם לחבירו, מתוך מילה זו שפרחה מפיו, אני רואה מה שיהיה ביום הזה או למחר, כך וכך.

מאורות הפרשה - ליל הסדר וט' באב

אמר האדמו"ר זיע"א בידוע שתשעה באב חל תמיד באותו יום בשבוע שחל בליל הסדר של אותה שנה, והנה יש לבאר מדוע חורבן בית המקדש חל ביום בו שמחים אנו על גאולתנו וגאולת נפשנו מיד מצרים ארץ הטומאה?
מן המפורסמות הוא שבט' באב אנו קוראים במגילת איכה ובחג הפסח בשיר השירים קודש קדשים, ובתיקוני הזוהר [דף י"ז ב] נאמר "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, דהא תם עונך בת ציון, לא יוסיף להגלותך".

הנה כרוכים הם ט' באב וליל הסדר, כנאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" כי בהתעוררות דלתתא "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי" הוא אך ורק בעבור "תם עונך בת ציון" ולכן "ל'א יוסיף להגלותך" אך זה בעבור התעוררות דלתתא, כי מאז הגלות שכינתה בגלותא בבחינה של "אני ישנה ולבי ער" בלימוד התורה וקיום מצוותיה, ועל כן "קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי" דהא "תם עונך בת ציון ל'א יוסיף להגלותך" "שר אשי נמלא טל". ושואל מאי "נמלא טל"? אלא, אמר קודשא בריך הוא: את חושבת, שמיום שנחרב בית המקדש שנכנסתי בביתי ביישוב?! יושב אני רגוע בביתי?, לא כך, לא נכנסתי כל זמן שאת בגלות! וכשם שהרעיה בגלות כך כביכול גם הקב"ה, הרי לך סימן: "שראשי נמלא טל", השכינה בגלות, שלימותה וחיים שלה הם ט"ל... חסרים, כי אותיות יו"ד ה"א וא"ו עולים לחשבון ט"ל - ואז חסרה ה"א, האות הרביעית של שם ה' כדי ששם ה' יהיה מלא. וכיצד יתמלא?

בהגדה של פסח אנו אומרים "כנגד ארבעה בני דברה תורה" ובידוע שבכל אחד ואחד מאיר ניצוץ אלוקי המחיה אותו, ואף ברשעי ישראל "כי לא ידח ממנו נדח", היינו שבד' בני אלו יש אות משמו יתברך, והוא ט"ל אותיות חסרה ה' אחרונה, שרומזת למקום אחיזת הקליפות, וע"כ בליל הסדר כשאנו מסיימים יחדיו ד' בני אדם מתמלא שם הוי"ה, כי הנה גם רשעי ישראל מסובים יחדיו לקיום המצווה, ואע"פ שיש בניהם דברי כפירה הרי הם מהשפה ולחוץ, וע"כ הקהה את שיניו דווקא, שיהיה חוזר בו מדרכו ויתמלא שם הוי"ה שאז יהיה בחינת "ראשי" אותיות "אשרי שאל יעקב בעזרו". ורמז מצינו בפסוק ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור במספר מכוון "כנגד ארבעה בני דברה תורה". הנה כי כן בט' באב יום החורבן נעוץ סופו בתחילתו ליל הסדר, "הא לחמא עניא" "תם עונך בת ציון לא יוסיף עוד להגלותך".

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם -

צדיק הדור צריך להעלות [טרחכם] המצות של העולם שעושים אותם מצות אנשים מלומדה בטורח סגיא, "ומשאכם" משא עונה להעלות אתכם לתשובה, "וריבכם" תורה לקנטר ולריב להיות רב רבי ורבא ורבן, וכל זה צריך הצדיק להעלות, איכא אשא לבדי.

מאורות אוצר החיים למהרי"א מקומרנא

ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה וגו' -

עיקר שליחת המרגלים היא שיעלו המלכות בחינת ארץ ישראל למדרגות שער החמישים, מדרגות משה, כדי שיהיה ביכולת משה לכנוס לארץ ישראל, כידוע מדברי מרן האר"י, ושער החמישים שביל עליון הוא יו"ד להעלות הדבר מלא יו"ד, והם לא זכו לזה.
ונאמר סלחתי כדברך חסר יו"ד, כי נעלם היו"ד, ולא יכול משה לכנוס לארץ כי נעשו אפיקורסים בחסרון אמונה רחמנא ליצלן.

מאורות הסיפור החסידי - מידות - בתשלום

מסופר על המשגיח ממיר הגאון הצדיק רבי ירוחם הלוי ליבוביץ זצ"ל, שפעם ניגש אליו אברך אחד בשם שלמה ובקשתו בפיו: עז רצוני להתקדש ולהזדכך בימים הנוראים ההולכים וקרבים באווירתה המיוחדת של ישיבת מיר המעטירה.

חפץ אני לשוב ולשמוע את שיחותיו של המשגיח הפותחות שערים לעבודת המידות ולתשובה.

אם כך - אמר המשגיח - עליך לשלם. אי אפשר לבוא לכאן סתם כך, בחנם... הביט שלמה ברבי ירוחם כאינו מאמין; לשלם? ממתי משלמים התלמידים כאן שכר לימוד?
אני מתכוון בכל הרצינות, עליך לשלם - חזר המשגיח על דבריו.
חשב שלמה לעצמו: בכל מחיר אשאר כאן. שילם לרבי את הסכום הנדרש.

בימים ההם שקע שלמה ראשו ורובו בלימוד, האזין ברוב קשב לשיחותיו של המשגיח, והשקיע את כל כוחותיו בהתעלות. יום הכיפורים חלף עבר. שלמה נפרד מרבותיו ומחבריו ושב אל ביתו.
כעבור שנים, התמנה שלמה לרב באחת העיירות של ליטא. יום אחד פרצה מחלוקת קשה ביותר.

נרגשים ונסערים פרצו אנשים אל ביתו, מספרים לו בלהט את כל פרטי המחלוקת. ושלמה רב העיירה, חונך בדעתו כיצד להגיב וכיצד לנהוג. ואז לפתע הדהד במוחו קולו של המשגיח באותם ימים נוראים בהם שהה כאברך בישיבת מיר. באותם ימים ייחד הרב את שיחותיו על עניין המחלוקת, ואף יעץ עצות שונות כיצד להינצל ממנה.

שלמה נהג לפי עצותיו של המשגיח ונמנע מלהיכנס למחלוקת. ואכן אש המחלוקת דעכה, והשלום שב לשכון בעיירה הקטנה. בלב מלא רגשי תודה קם שלמה ונסע למיר כדי להודות למשגיח על עצותיו הנפלאות.

חייך רבי ירוחם ואמר: כאשר הגעת לכאן ובפיך הבקשה לשהות בישיבתנו בימים הנוראים, חשבתי בלבי, הן מכיר אני את תכונותיך, מן הסתם תקבל רבנות ביום מן הימים, ואפשר שתפול לתוך מחלוקת, והחלטתי להכין אותך לתפקידך, אך ידעתי שהדברים עלולים לחלוף ליד אזנך ולא לחדור אל לבך פנימה, לכן בקשתי ממך תשלום, שכן אם תשלם - תזכור היטב את כל דברי. עכשיו יכול אני להחזיר לך את כספך, הוא מונח אצלי ולא השתמשתי בו כל השנים. עד כמה נזהר המשגיח הגדול, רבי ירוחם ממיר זצ"ל, למנוע את אש המחלוקת